

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

62. årgang

20. maj 2019

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2019/C 172/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

Retten

2019/C 172/02	Sammensætningen af Store Afdeling	2
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2019/C 172/03	Sag C-54/18: Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 14. februar 2019 — Cooperativa Animazione Valdocco S.C.S. Impresa Sociale Onlus mod Consorzio Intercomunale Servizi Sociali di Pinerolo og Azienda Sanitaria Locale To3 di Collegno e Pinerolo (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — klageprocedurer — direktiv 89/665/EØF — artikel 1 og artikel 2c — klage over afgørelser om tilbudsgiveres adgang eller udelukkelse — klagefrister — præklusiv frist på 30 dage — national lovgivning, der udelukker mulighed for at påberåbe sig ulovligheden af en afgørelse om adgang i forbindelse med et søgsmål til prøvelse af de efterfølgende retsakter — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 47 — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse)	3
---------------	---	---

2019/C 172/04	Sag C-373/18: Domstolens kendelse (Første Afdeling) af 31. januar 2019 — Prosa — Produtos e Serviços Agrícolas mod Autoridade Tributária e Aduaneira (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — kapitaltilførselsafgifter — direktiv 69/335/EØF — artikel 4 og 7 — stiftelse af et kapitalselskab — stempelafgift, der var gældende den 1. juli 1984 — efterfølgende ophævelse af afgiften, dernæst genindførelse heraf) 4	4
2019/C 172/05	Sag C-489/18: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 15. januar 2018 — Farmland Kft. mod Földművelésügyi Miniszter (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Budapest Körményi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — landbrug — ordninger for direkte støtte — enkeltbetalingsordning — ansøgning om generel arealbetaling — kriterier — den retmæssige bruger af landbrugsjord) 5	5
2019/C 172/06	Sag C-689/18: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 7. marts 2019 — XT mod Elliniko Dimosio (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Diikitiko Protodikio Patron — Grækenland) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — interne afgifter — forbud mod diskriminerende afgifter — afgift på luksusvarer — motorkøretøjer — afgiftsfritagelse i forhold til tidspunktet for den første ibrugtagning i den medlemsstat, der opkræver afgiften — ingen hensyntagen til den første ibrugtagning i en anden medlemsstat) 5	5
2019/C 172/07	sag C-8/19: Domstolens kendelse (Første Afdeling) af 12. februar 2019 — straffesag mod RH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Spetsializiran nakazatelen sad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse — præjudiciel forelæggelse efter hasteproceduren — retligt samarbejde i straffesager — direktiv (EU) 2016/343 — artikel 4 — offentlige henvisninger om skyld — afgørelse om varetægtsfængsling — retsmidler — procedure til prøvelse af lovligheden af denne afgørelse — iagttagelse af uskyldsformodningen — artikel 267 TEUF — artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — retten til at blive hørt inden for en rimelig frist — national lovgivning, der begrænser de nationale retters mulighed for at forelægge Domstolen en anmodning om præjudiciel afgørelse eller som forpligter de nationale retter til at træffe afgørelse uden at afvente besvarelsen af denne anmodning — disciplinære sanktioner, såfremt denne lovgivning ikke overholdes) 6	6
2019/C 172/08	Sag C-755/18 P: Appel iværksat den 30. november 2018 af Harry Shindler m.fl. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling) den 26. november 2018 i sag T-458/17, Schindler m.fl. mod Rådet..... 7	7
2019/C 172/09	Sag C-88/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Judecătoria Zărneşti (Rumænien) den 7. februar 2019 — Asociația «Alianța pentru combaterea abuzurilor» mod TM, UN og Asociația DMPA..... 7	7
2019/C 172/10	Sag C-96/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Østrig) den 8. februar 2019 — VO mod Bezirkshauptmannschaft Tulln 8	8
2019/C 172/11	Sag C-101/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 11. februar 2019 — Deutsche Homöopathie-Union (DHU) Arzneimittel GmbH & Co. KG mod Forbundsrepublikken Tyskland 9	9
2019/C 172/12	Sag C-102/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 11. februar 2019 — Deutsche Homöopathie-Union (DHU) Arzneimittel GmbH & Co. KG mod Forbundsrepublikken Tyskland 10	10
2019/C 172/13	Sag C-108/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel București (Rumænien) den 11. februar 2019 — Krakvet sp. z o.o. sp.k. mod Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București og Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți 10	10
2019/C 172/14	Sag C-112/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Aachen (Tyskland) den 12. februar 2019 — Marvin M. mod Kreis Heinsberg 11	11

2019/C 172/15	Sag C-118/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Salzburg (Østrig) den 15. februar 2019 — ZS mod PVA Landesstelle Salzburg.	12
2019/C 172/16	Sag C-134/19 P: Appel iværksat den 18. februar 2019 af Bank Refah Kargaran til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 10. december 2018 i sag T-552/15, Bank Refah Kargaran mod Rådet.	12
2019/C 172/17	Sag C-135/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Obersten Gerichtshofs (Østrig) den 20. februar 2019 — Pensionsversicherungsanstalt mod CW.	14
2019/C 172/18	Sag C-157/19 P: Appel iværksat den 21. februar 2019 af Ehab Makhoul til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 12. december 2018 i sag T-409/16, Makhoul mod Rådet.	15
2019/C 172/19	Sag C-158/19 P: Appel iværksat den 21. februar 2019 af Razan Othman til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 12. december 2018 i sag T-416/16, Othman mod Rådet.	16
2019/C 172/20	Sag C-159/19 P: Appel iværksat den 21. februar 2019 af Syriatel Mobile Telecom (Joint Stock Company) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 12. december 2018 i sag T-411/16, Syriatel Mobile Telecom mod Rådet.	17
2019/C 172/21	Sag C-182/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Det Forenede Kongerige) den 26. februar 2019 — Pfizer Consumer Healthcare Ltd mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs.	18
2019/C 172/22	Sag C-208/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht für Zivilrechtssachen Graz (Østrig) den 4. marts 2019 — NK mod MS og AS.	19
2019/C 172/23	Sag C-217/19: Sag anlagt den 8. marts 2019 — Europa-Kommissionen mod Republikken Finland.	20
2019/C 172/24	Sag C-231/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Det Forenede Kongerige) den 15. marts 2019 — Blackrock Investment Management (UK) Limited mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs.	21
2019/C 172/25	Sag C-235/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (Det Forenede Kongerige) den 18. marts 2019 — United Biscuits (Pensions Trustees) Limited og United Biscuits Pension Investments Limited mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs.	22
2019/C 172/26	Sag C-239/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Chancery Division) (Det Forenede Kongerige) den 20. marts 2019 — Eli Lilly and Company mod Genentech Inc.	22
2019/C 172/27	Sag C-510/17: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Anden Afdeling den 24. januar 2019 — ML (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Okresný súd Bratislava — Slovakiet)	23
2019/C 172/28	Sag C-564/17: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 4. februar 2019 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien, der støttes af: Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Irland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Republikken Letland, Republikken Litauen og Ungarn ..	23

2019/C 172/29	Sag C-596/17: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Første Afdeling den 13. februar 2019 — Japan Tobacco International SA og Japan Tobacco International France SAS mod Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics og Ministre des Solidarités et de la Santé (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig)	24
2019/C 172/30	Sag C-657/17: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 25. februar 2019 — Hussein Mohamad Hussein, procesdeltager: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig)	24
2019/C 172/31	Sag C-277/18: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Femte Afdeling den 14. februar 2019 — Henkel Ibérica Portugal og Unipessoal Lda mod Comissão de Segurança de Serviços e Bens de Consumo (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Administrativo de Círculo de Lisboa — Portugal)	24
2019/C 172/32	Sag C-3368/18: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Niende Afdeling den 30. januar 2019 — Frank Casteels mod Ryanair DAC, tidligere Ryanair Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Justice de paix du troisième canton de Charleroi — Belgien)	25
2019/C 172/33	Sag C-399/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 18. januar 2019 — Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV og TAQA Piek Gas BV mod Autoriteit Consument en Markt, ved tilstedeværelse af: Gas Transport Services BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Nederlandene)	25
2019/C 172/34	Sag C-498/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11. februar 2019 — ZW mod Deutsche Lufthansa AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien)	25
2019/C 172/35	Sag C-614/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11. februar 2019 — Europa-Kommissionen mod Den Slovakiske Republik	26
2019/C 172/36	Sag C-660/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. februar 2019 — Sundair GmbH mod WV, XU, YT og ZS (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Berlin — Tyskland)	26
2019/C 172/37	Sag C-701/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 31. januar 2019 — Geld-für-Flug GmbH mod Ryanair DAC (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Nürnberg — Tyskland)	26
2019/C 172/38	Sag C-750/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. februar 2019 — A og B mod C (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Amsterdam — Nederlandene)	27

Retten

2019/C 172/39	Sagerne T-251/17 og T-252/17: Rettens dom af 28. marts 2019 — Robert Bosch mod EUIPO (Simply. Connected.) (EU-varemærker — ansøgninger om EU-figurmærkerne Simply. Connected. — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — omfanget af den undersøgelse, som appelkammeret skal foretage — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — artikel 64 i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 71 i forordning 2017/1001))	28
2019/C 172/40	Sag T-480/17: Rettens dom af 26. marts 2019 — Grækenland mod Kommissionen (EGFL og ELFUL — udgifter, der er udelukket fra finansiering — udgifter afholdt af Grækenland — faste finansielle engangskorrekationer — krydsoverensstemmelse — kontrol af de lovgivningsbestemte forvaltningskrav — analyse af risiciene — vurdering af det økonomiske tab — begrundelsespligt — proportionalitet)	29

2019/C 172/41	Sag T-492/17: Rettens dom af 2. april 2019 — Fleig mod EU-Udenrigstjenesten (Personalesag — kontraktansatte — kontrakt på ubestemt tid — artikel 47, litra c), nr. i), i ansættelsesvilkårene — opsigelse med varsel — opsigelsesgrunde — brud på tillidsforhold — tjenestens interesse — åbenbart urigtigt skøn — omsorgspligt — princippet om god forvaltning — artikel 30 og 41 i chartret om grundlæggende rettigheder — processuelt stridsspørgsmål — offentliggørelse på internettet af dokumenter indgivet til sagsakterne i sagen ved Retten — vedtægtens artikel 17) 29	29
2019/C 172/42	Sag T-562/17: Rettens dom af 28. marts 2019 — dm-drogerie markt mod EUIPO — Albea Services (ALBÉA) (EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — figurmærket ALBÉA — ældre international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — ordmærket Balea — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]) 30	30
2019/C 172/43	Sag T-611/17: Rettens dom af 29. marts 2019 — All Star mod EUIPO — Carrefour Hypermarchés (formen på en skosål) (EU-varemærker — ugyldighedssag — tredimensionalt EU-varemærke — formen på en skosål — velkendte kendsgerninger — begrundelsespligt — ret til forsvar — artikel 75 i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 94, stk. 1, i forordning (EU) 2017/1001) — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001] — fornødent særpræg opnået ved brug — artikel 7, stk. 3, og artikel 52, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 7, stk. 3, og artikel 59, stk. 2, i forordning 2017/1001) — afslag på anmodningen om afholdelse af mundlig forhandling ved appelkammeret — artikel 77 i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 96, stk. 1, i forordning 2017/1001) 31	31
2019/C 172/44	Sag T-779/17: Rettens dom af 4. april 2019 — United Wineries mod EUIPO — Compañía de Vinos Miguel Martín (VIÑA ALARDE) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket VIÑA ALARDE — det ældre nationale ordmærke »ALARDE« — bevis for reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 47, stk. 2 og 3, i forordning (EU) 2017/1001) — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — varer af samme art — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001]) 32	32
2019/C 172/45	Sag T-804/17: Rettens dom af 4. april 2019 — Stada Arzneimittel mod EUIPO (Gengivelse af to modsatrettede buer) (EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærke der gengiver to modsatrettede buer — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]) 33	33
2019/C 172/46	Sag T-259/18: Rettens dom af 28. marts 2019 — Zakłady Chemiczne »Siarkopol« Tarnobrzeg mod EUIPO — EuroChem Agro (Unifoska) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Unifoska — det ældre EU-ordmærke NITROFOSKA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001) 33	33
2019/C 172/47	Sag T-186/18: Rettens kendelse af 25. marts 2019 — Abaco Energy m.fl. mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — statsstøtte — støtteordning til fordel for vedvarende energi — indledende undersøgelsesprocedure — afgørelse, der erklærer støtteordningen forenelig med det indre marked — søgsmål anlagt af støttemodtagere — manglende søgsmålsinteresse — afvisning) 34	34
2019/C 172/48	Sag T-190/18: Rettens kendelse af 25. marts 2019 — Solwindet las Lomas mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — statsstøtte — støtteordning til fordel for vedvarende energi — indledende undersøgelsesprocedure — afgørelse, hvorved støtteordningen erklæres forenelig med det indre marked — søgsmål anlagt af et selskab, som er berettiget i henhold til ordningen — manglende søgsmålsinteresse — afvisning) 35	35

2019/C 172/49	Sag T-631/18: Rettens kendelse af 28. marts 2019 — Herholz mod EUIPO (#) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket # — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 — påstand om omgørelse — åbenbart afvisningsgrundlag).....	36
2019/C 172/50	Sag T-157/19: Sag anlagt den 8. marts 2019 — Şanlı mod Rådet.....	36
2019/C 172/51	Sag T-161/19: Sag anlagt den 11. marts 2019 — Deutsche Telekom mod Parlamentet og Rådet.....	37
2019/C 172/52	Sag T-162/19: Sag anlagt den 11. marts 2019 — Telefónica og Telefónica de España mod Parlamentet og Rådet...	38
2019/C 172/53	Sag T-171/19: Sag anlagt den 20. marts 2019 — Hebberecht mod EU-Udenrigstjenesten	39
2019/C 172/54	Sag T-173/19: Sag anlagt den 22. marts 2019 — AV og AW mod Parlamentet.....	40
2019/C 172/55	Sag T-176/19: Sag anlagt den 25. marts 2019 — 3V Sigma mod ECHA.....	41
2019/C 172/56	Sag T-182/19: Sag anlagt den 28. marts 2019 — Puma mod EUIPO (SOFTFOAM).....	42
2019/C 172/57	Sag T-184/19: Sag anlagt den 27. marts 2019 — Aurea Biolabs mod EUIPO — Avizel (AUREA BIOLABS).....	43
2019/C 172/58	Sag T-185/19: Sag anlagt den 28. marts 2019 — Public.Resource.Org og Right to Know mod Kommissionen.....	44
2019/C 172/59	Sag T-187/19: Sag anlagt den 29. marts 2019 — Glaxo Group mod EUIPO (colour mark purple)	45
2019/C 172/60	Sag T-188/19: Sag anlagt den 1. april 2019 — Det Forenede Kongerige mod Kommissionen	46

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER,
ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2019/C 172/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 164 af 13.5.2019

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 155 af 6.5.2019

EUT C 148 af 29.4.2019

EUT C 139 af 15.4.2019

EUT C 131 af 8.4.2019

EUT C 122 af 1.4.2019

EUT C 112 af 25.3.2019

Teksterne er tilgængelige på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

RET TEN

Sammensætningen af Store Afdeling

(2019/C 172/02)

Den 10. april 2019 har Retten for perioden fra den 26. september 2019 til den 31. august 2022 og i overensstemmelse med procesreglementets artikel 15, stk. 2, besluttet, at de femten dommere, som Store Afdeling sættes af, er Rettens præsident, vicepræsidenten, to afdelingsformænd, der udpeges efter en turnusordning, dommerne i den afdeling med tre dommere, som sagen oprindeligt blev henvist til, og de to dommere, som var blevet tilføjet denne afdeling, såfremt den skulle sættes af fem dommere, samt seks dommere, der udpeges efter en turnusordning, blandt alle af Rettens dommere, med undtagelse af afdelingsformænd, der skiftevis følger den i procesreglementets artikel 8 fastsatte rangfølge og den omvendte rækkefølge.

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 14. februar 2019 — Cooperativa Animazione Valdocco S.C.S. Impresa Sociale Onlus mod Consorzio Intercomunale Servizi Sociali di Pinerolo og Azienda Sanitaria Locale To3 di Collegno e Pinerolo (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte — Italien)

(Sag C-54/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — klageprocedurer — direktiv 89/665/EØF — artikel 1 og artikel 2c — klage over afgørelser om tilbudsgiveres adgang eller udelukkelse — klagefrister — præklusiv frist på 30 dage — national lovgivning, der udelukker mulighed for at påberåbe sig ulovligheden af en afgørelse om adgang i forbindelse med et søgsmål til prøvelse af de efterfølgende retsakter — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 47 — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse)

(2019/C 172/03)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Parter i hovedsagen*Sagsøger:* Cooperativa Animazione Valdocco S.C.S. Impresa Sociale Onlus*Sagsøgte:* Consorzio Intercomunale Servizi Sociali di Pinerolo og Azienda Sanitaria Locale To3 di Collegno e Pinerolo*Procesdeltagere:* Ati Cilte Soc. coop. soc., Coesa Pinerolo Soc. coop. soc. arl, La Dua Valadda Soc. coop. soc., Consorzio di Cooperative Sociali il Deltaplano Soc. coop. soc., La Fonte Soc. coop. soc. Onlus, Società Italiana degli Avvocati Amministrativisti (SIAA), Associazione Amministrativisti.it og Camera degli Avvocati Amministrativisti**Konklusion**

- 1) Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014, herunder navnlig artikel 1 og 2c, sammenholdt med artikel 47 i den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter klager over ordregivende myndigheders afgørelser om adgang til eller udelukkelse fra deltagelse i offentlige udbudsprocedurer skal indgives inden for en præklusiv frist på 30 dage regnet fra meddelelsen heraf til de berørte parter, forudsat at de således meddelte afgørelser indeholder en redegørelse for de relevante grunde, som sikrer, at disse parter havde eller kunne have fået kendskab til den angivelige tilsidesættelse af EU-retten.

- 2) Direktiv 89/665, som ændret ved direktiv 2014/23, herunder navnlig artikel 1 og 2c, sammenholdt med artikel 47 i den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter det i mangel af en klage over ordregivende myndigheders afgørelser om tilbuds-givernes adgang til eller udelukkelse fra deltagelse i offentlige udbudsprocedurer inden for en præklusiv frist på 30 dage regnet fra meddelelsen heraf ikke længere er muligt for berørte parter at påberåbe sig ulovligheden af disse afgørelser i forbindelse med søgsmål anlagt til prøvelse af de efterfølgende retsakter på den betingelse, at en sådan præklusion kun kan gøres gældende over for disse berørte parter, forudsat at de ved denne meddelelse havde eller kunne have fået kendskab til den angivelige tilside-sættelse.

(¹) EUT C 142 af 23.4.2018.

**Domstolens kendelse (Første Afdeling) af 31. januar 2019 — Prosa — Produtos e Serviços Agrícolas mod
Autoridade Tributária e Aduaneira (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Administrativo e Fiscal
de Penafiel — Portugal)**

(Sag C-373/18) (¹)

*(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — kapitaltilførselsafgifter — direktiv
69/335/EØF — artikel 4 og 7 — stiftelse af et kapitalselskab — stempelafgift, der var gældende den 1. juli
1984 — efterfølgende ophævelse af afgiften, dernæst genindførelse heraf)*

(2019/C 172/04)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Prosa — Produtos e Serviços Agrícolas

Sagsøgt: Autoridade Tributária e Aduaneira

Konklusion

Artikel 4, stk. 1, litra a), og artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter, som ændret ved Rådets direktiv 85/303/EØF af 10. juni 1985, skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, hvorved en medlemsstat har genindført en kapitaltilførselsafgift på dispositioner til stiftelse af et kapitalselskab, som henhører under den første af disse bestemmelser, og som var underlagt en sådan afgift den 1. juli 1984, men som efterfølgende var blevet fritaget herfor.

(¹) EUT C 294 af 20.8.2018.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 15. januar 2018 — Farmland Kft. mod Földművelésügyi Miniszter (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn)

(Sag C-489/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — landbrug — ordninger for direkte støtte — enkeltbetalingsordning — ansøgning om generel arealbetaling — kriterier — den retmæssige bruger af landbrugsjord)

(2019/C 172/05)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Farmland Kft.

Sagsøgt: Földművelésügyi Miniszter

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (forvaltnings- og arbejdsretten i Budapest, Ungarn), ved afgørelse af 17. juli 2018 afvises.

⁽¹⁾ EUT C 381 af 22.10.2018.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 7. marts 2019 — XT mod Elliniko Dimosio (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Diikitiko Protodikio Patron — Grækenland)

(Sag C-689/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — interne afgifter — forbud mod diskriminerende afgifter — afgift på luksusvarer — motorkøretøjer — afgiftsfritagelse i forhold til tidspunktet for den første ibrugtagning i den medlemsstat, der opkræver afgiften — ingen hensyntagen til den første ibrugtagning i en anden medlemsstat)

(2019/C 172/06)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Diikitiko Protodikio Patron

Parter i hovedsagen

Sagsøger: XT

Sagsøgt: Elliniko Dimosio

Konklusion

Artikel 110 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter ejeren eller indehaveren af en personbil med stor cylindervolumen til privat brug, som er mere end 10 år gammel beregnet fra det tidspunkt, hvor den første gang blev taget i brug i denne medlemsstat, er fritaget for afgift på luksusvarer, såfremt der ikke tages hensyn til en eventuelt tidligere ibrugtagning i en anden medlemsstat.

(¹) EUT C 25 af 21.1.2019.

Domstolens kendelse (Første Afdeling) af 12. februar 2019 — straffesag mod RH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Spetsializiran nakazatelen sad — Bulgarien)

(sag C-8/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — præjudiciel forelæggelse efter hasteproceduren — retligt samarbejde i straffesager — direktiv (EU) 2016/343 — artikel 4 — offentlige henvisninger om skyld — afgørelse om varetægtsfængsling — retsmidler — procedure til prøvelse af lovligheden af denne afgørelse — iagttagelse af uskyldsformodningen — artikel 267 TEUF — artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — retten til at blive hørt inden for en rimelig frist — national lovgivning, der begrænser de nationale retters mulighed for at forelægge Domstolen en anmodning om præjudiciel afgørelse eller som forpligter de nationale retter til at træffe afgørelse uden at afvente besvarelsen af denne anmodning — disciplinære sanktioner, såfremt denne lovgivning ikke overholdes)

(2019/C 172/07)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Spetsializiran nakazatelen sad

Tiltalt i straffesagen

RH

Konklusion

- 1) Artikel 267 TEUF og artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, således som denne fortolkes i retspraksis, som bevirker, at en national ret er forpligtet til at tage stilling til lovligheden af en afgørelse om varetægtsfængsling uden mulighed for at indgive en anmodning om præjudiciel afgørelse til Domstolen eller for at afvente Domstolens besvarelse heraf.

- 2) Artikel 4 og 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/343 af 9. marts 2016 om styrkelse af visse aspekter af uskyldsformodningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager, sammenholdt med 16. betragtning til direktivet, skal fortolkes således, at de krav, der følger af uskyldsformodningen, ikke er til hinder for, at den kompetente ret, når den undersøger den begrundede mistanke, der ligger til grund for mistanken om, at den mistænkte eller den tiltalte har begået den foreholdte lovovertrædelse, med henblik på at træffe afgørelse om lovligheden af en afgørelse om varetægtsfængsling foretager en afvejning af de belastende og diskulperende beviser, der er fremlagt for den, og at den kompetente ret ikke kun begrunder sin afgørelse med de elementer, som den har lagt til grund, men også tager stilling til indsigelser fremsat af den pågældende persons forsvarer, forudsat at denne afgørelse ikke fremstiller den varetægtsfængslede person som skyldig.

(¹) EUT C 93 af 11.3.2019.

**Appel iværksat den 30. november 2018 af Harry Shindler m.fl. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten
(Niende Udvidede Afdeling) den 26. november 2018 i sag T-458/17, Schindler m.fl. mod Rådet**

(Sag C-755/18 P)

(2019/C 172/08)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Harrys Schindler m.fl. (ved advokat J. Fouchet)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union

Domstolen (Fjerde Afdeling) har ved kendelse af 19. marts 2019 forkastet appellen.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Judecătoria Zărnești (Rumænien) den 7. februar 2019 —
Asociația »Alianța pentru combaterea abuzurilor« mod TM, UN og Asociația DMPA**

(Sag C-88/19)

(2019/C 172/09)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Judecătoria Zărnești

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Asociația »Alianța pentru combaterea abuzurilor«

Sagsøgt: TM, UN og Asociația DMPA

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 16 i direktiv 92/43/EØF ⁽¹⁾ fortolkes således, at den pålægger medlemsstaterne at fastsætte fravigelser fra artikel 12, 13, 14 og 15, litra a) og b), også for de tilfælde, hvor dyr tilhørende truede arter forlader deres naturlige levested og befinder sig i umiddelbar nærhed heraf eller fuldstændigt uden for det?

(¹) Rådets direktiv 92/43/EØF af 21.5.1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT 1992 L 206, s. 7).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Østrig) den 8. februar 2019 — VO mod Bezirkshauptmannschaft Tulln

(Sag C-96/19)

(2019/C 172/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich

Parter i hovedsagen

Sagsøger: VO

Sagsøgt: Bezirkshauptmannschaft Tulln

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal forordning (EU) nr. 165/2014 ⁽¹⁾, navnlig dennes artikel 34, stk. 3, sidste punktum, samt artikel 36, stk. 2, fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, som kræver, at førere af motorkøretøjer, der er udstyret med en digital takograf som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra h), i forordning (EU) nr. 165/2014 ⁽²⁾, i tilfælde af, at enkelte arbejdsdage mangler på førerkortet [artikel 2, stk. 2, litra f), i den nævnte forordning], og der heller ikke medføres diagrammark for de pågældende dage, skal medbringe og udlevere tilsvarende bekræftelser fra arbejdsgiveren, som skal opfylde mindstekravene i den af Kommissionen udarbejdede formular i henhold til artikel 11, stk. 3, i direktiv 2006/22/EF?

2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

Er den formular, som Kommissionen fastlagde med sin beslutning 2009/959/EU ⁽³⁾, helt eller delvis ugyldig?

-
- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 165/2014 af 4.2.2014 om takografer inden for vejtransport, om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 om kontrolapparatet inden for vejtransport og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport (EUT 2014, L 60, S. 1).
- ⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/22/EF af 15.3.2006 om minimumsbetingelser for gennemførelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 og (EØF) nr. 3821/85 med hensyn til sociale bestemmelser inden for vejtransportvirksomhed og om ophævelse af Rådets direktiv 88/599/EØF (EUT 2006, L 102, s. 35).
- ⁽³⁾ Kommissionens afgørelse af 14.12.2009 om ændring af Kommissionens beslutning 2007/230/EF om en formular vedrørende sociale bestemmelser inden for vejtransport (meddelt under nummer K(2009) 9895) (EUT 2009, L 330, s. 80).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 11. februar 2019 — Deutsche Homöopathie-Union (DHU) Arzneimittel GmbH & Co. KG mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-101/19)

(2019/C 172/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger, appellant og revisionsappellant: Deutsche Homöopathie-Union (DHU) Arzneimittel GmbH & Co. KG

Sagsøgt, appelindstævnt og revisionsindstævnt: Forbundsrepublikken Tyskland

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Indeholder artikel 69 i direktiv 2001/83/EF ⁽¹⁾ udtømmende kriterier vedrørende det tilladte indhold af indlægssedlen til de i artikel 14, stk. 1, omhandlede lægemidler, eller kan der medtages andre oplysninger som omhandlet i artikel 62 i direktiv 2001/83/EF?
- 2) Kan oplysninger om doseringen af de lægemidler, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, i direktiv 2001/83/EF, være oplysninger, der kan være nyttige for patienten som omhandlet i artikel 62 i direktiv 2001/83/EF?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT 2001, L 311, s. 67) som er ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/26/EU af 25.10.2012 (EUT 2012, L 299, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 11. februar 2019 — Deutsche Homöopathie-Union (DHU) Arzneimittel GmbH & Co. KG mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-102/19)

(2019/C 172/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Deutsche Homöopathie-Union (DHU) Arzneimittel GmbH & Co. KG

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Indeholder artikel 69 i direktiv 2001/83/EF ⁽¹⁾ udtømmende kriterier vedrørende det tilladte indhold af indlægssedlen til de i artikel 14, stk. 1, omhandlede lægemidler, eller kan der medtages andre oplysninger som omhandlet i artikel 62 i direktiv 2001/83/EF?
- 2) Kan oplysninger om doseringen af de lægemidler, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, i direktiv 2001/83/EF, være oplysninger, der kan være nyttige for patienten som omhandlet i artikel 62 i direktiv 2001/83/EF?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT 2001, L 311, s. 67), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/26/EU af 25. oktober 2012 (EUT 2012, L 299, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel București (Rumænien) den 11. februar 2019 — Krakvet sp. z o.o. sp.k. mod Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București og Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(Sag C-108/19)

(2019/C 172/13)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel București

Parter i hovedsagen

Appellant (sagsøger i første instans): Krakvet sp. z o.o. sp.k.

Indstævnte (sagsøgte i første instans): Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București og Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 33 i direktiv 2006/112 ⁽¹⁾ i forbindelse med salg af varer via en internetbutik fortolkes således, at denne bestemmelse ikke finder anvendelse i tilfælde af, at kunden direkte indgår aftale om transport af varerne fra leverandørens medlemsstat til sin egen medlemsstat i overensstemmelse med de forsendelsesmuligheder, som leverandøren tilbyder, og transporten ikke udføres for leverandørens regning?»

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Aachen (Tyskland) den 12. februar 2019 — Marvin M. mod Kreis Heinsberg

(Sag C-112/19)

(2019/C 172/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Aachen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Marvin M.

Sagsøgt: Kreis Heinsberg

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2, stk. 1, i direktiv 2006/126/EF ⁽¹⁾ fortolkes således, at et kørekort, inklusive den deri dokumenterede førerret, også strengt skal anerkendes af medlemsstaterne, når udstedelsen af dette dokument beror på en ombytning af et kørekort som omhandlet i artikel 11, stk. 1, i direktiv 2006/126/EF?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Kan en medlemsstat afvise at anerkende det ombyttede kørekort i henhold til artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2006/126/EF, når ombytningen i den udstedende medlemsstat er sket på et tidspunkt, hvor den medlemsstat, hvorfra den materielle førerret stammer, allerede havde inddraget denne?

- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende, og der foreligger anerkendelsespligt: Må en medlemsstat under alle omstændigheder afvise at anerkende det ombyttede kørekort, når den medlemsstat, på hvis område spørgsmålet om anerkendelse af kørekortet opstår, på grundlag af »uanfægtelige oplysninger« kan konstatere, at den materielle førerret ikke længere bestod på det tidspunkt, hvor kørekortet blev ombyttet?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20.12.2006 om kørekort (omarbejdning) (EUT 2006, L 403, s. 18).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Salzburg (Østrig) den 15. februar 2019 —
ZS mod PVA Landesstelle Salzburg**

(Sag C-118/19)

(2019/C 172/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht Salzburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ZS

Sagsøgt: PVA Landesstelle Salzburg

Ved kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22. marts 2019 blev sagen slettet fra Domstolens register.

**Appel iværksat den 18. februar 2019 af Bank Refah Kargaran til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden
Afdeling) den 10. december 2018 i sag T-552/15, Bank Refah Kargaran mod Rådet**

(Sag C-134/19 P)

(2019/C 172/16)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Bank Refah Kargaran (ved avocat J.-M. Thouvenin)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af Den Europæiske Unions Ret (Anden Afdeling) den 10. december 2018 i sag T-552/15 ophæves delvist.
- Principalt: Sagsøgeren gives medhold i den påstand, som den nedlagde for Den Europæiske Unions Ret, dvs. tilkendelse af erstatning for sagsøgerens økonomiske skade med et beløb på 68 651 319 EUR og af erstatning for sagsøgerens ikke-økonomiske skade med et beløb på 52 547 415 EUR.
- Subsidiært: Sagen hjemvises til Retten.
- I begge tilfælde tilpligtes Rådet for Den Europæiske Union at betale sagsomkostningerne i begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat syv anbringender:

1. Første anbringende om en retlig fejl.

Retten begik en retlig fejl, da den hævdede, at den utilstrækkelige begrundelse for den annullerede afgørelse ikke var en tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en EU-retlig regel.

2. Andet anbringende om en retlig fejl.

Retten begik en retlig fejl, da den vurderede, at den omstændighed, at en sagsøger, der har været offer for en ulovlig sanktion vedtaget af Rådet for Den Europæiske Union, har anlagt sag og fået sanktionen annulleret, gør det omsonst at påberåbe sig, at der foreligger en tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af retten til en effektiv domstolsbeskyttelse.

3. Tredje anbringende om en retlig fejl.

Retten begik en retlig fejl ved at tilsidesætte et anbringende, som sagsøgeren havde præciseret i sin replik, uden at kontrollere — således som retspraksis tilsiger — om uddybningen af dette anbringende i replikken kunne anses for at være en del af den normale udvikling i de med stævningen indledte forhandlinger i en retssag.

4. Fjerde og femte anbringende om retlige fejl.

Retten begik en retlig fejl ved at anlægge en ukorrekt fortolkning af dommen i sag T-24/11 ⁽¹⁾ og ved at antage, at konstateringen af, at Rådet tilsidesatte sin forpligtelse til at meddele sagsøgeren de forhold, som vedkommende blev lagt til last, i begrundelsen for foranstaltningerne om indefrysning af midler, ikke godtgør, at der foreligger en tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af EU-retten, der medfører at Unionen ifalder ansvar.

5. Sjette anbringende om en urigtig gengivelse af stævningen.

Retten gengav stævningen urigtigt, da den med henblik på at afvise sagsøgerens argument fra realitetsbehandling fandt, at sagsøgeren ikke på tidspunktet for stævningens indgivelse påberåbte sig, at der angiveligt var tale om en ulovlighed, fordi der ikke var overensstemmelse mellem begrundelsen for at opføre dennes navn på listen over personer omfattet af restriktive foranstaltninger og det af Rådet anvendte kriterium.

6. Syvende anbringende om en urigtig gengivelse af stævningen.

Retten gengav stævningen urigtigt ved at koge de af sagsøgeren fremsatte anbringender til støtte for ulovlighed ned til alene at vedrøre en tilsidesættelse af begrundelsespligten.

(¹) Dom af 6.9.2013, Bank Refah Kargaran mod Rådet (T-24/11, EU:T:2013:403).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Obersten Gerichtshofs (Østrig) den 20. februar 2019 —
Pensionsversicherungsanstalt mod CW**

(Sag C-135/19)

(2019/C 172/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pensionsversicherungsanstalt

Sagsøgt: CW

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal den østrigske rehabiliteringsydelse i henhold til bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 (¹) af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger kvalificeres som

— ydelse ved sygdom i henhold til forordningens artikel 3, stk. 1, litra a),

— ydelse ved invaliditet i henhold til forordningens artikel 3, stk. 1, litra c), eller

— arbejdsløshedsydelse i henhold til forordningens artikel 3, stk. 1, litra h)?

- 2) Skal forordning (EF) nr. 883/2004 set i lyset af primærretten fortolkes således, at en medlemsstat i sin egenskab af tidligere bopæls- og beskæftigelsesstat har pligt til at udrede ydelser som den østrigske rehabiliteringsydelse til en person med bopæl i en anden medlemsstat, når den pågældende har optjent størstedelen af sine forsikringsperioder for så vidt angår områderne sygdom og pension som beskæftiget i denne anden medlemsstat (efter at vedkommende for mange år siden flyttede sin bopæl til denne medlemsstat) og ikke har oppebåret nogen ydelser fra den tidligere bopæls- og beskæftigelsesstats syge- og pensionsforsikring siden da?

(¹) EUT 2004, L 166, s. 1.

Appel iværksat den 21. februar 2019 af Ehab Makhoul til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 12. december 2018 i sag T-409/16, Makhoul mod Rådet

(Sag C-157/19 P)

(2019/C 172/18)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Ehab Makhoul (ved avocat E. Ruchat)

Den anden part i appellsagen: Rådet for Den Europæiske Union

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling og appellanten gives medhold.
- Følgelig ophæves dom af 12. december 2018 afsagt af Den Europæiske Unions Ret i sag T-409/16, Ehab Makhoul mod Rådet for Den Europæiske Union.

Der træffes endvidere en ny afgørelse med følgende indhold:

- Afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27. maj 2016 (¹) og de efterfølgende gennemførelsesretsakter hertil annulleres, for så vidt som de vedrører appellanten.
- Rådet for Den Europæiske Union betaler sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten gjort tre anbringender gældende:

Det første anbringende om en retlig fejl, idet Retten har tilsidesat appellants ret til at blive hørt inden vedtagelsen af nye restriktive foranstaltninger som fastsat i artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder.

Det andet anbringende om en retlig fejl og en fordrejet gengivelse af de faktiske omstændigheder, idet Retten undlod at tage hensyn til artikler, som appellantenten havde fremlagt til støtte for sit annullationssøgsmål med henblik på at underbygge, at appellantenten ikke støtter det syriske regime.

Det tredje anbringende om en retlig fejl, for så vidt som det ikke blev fastslået, at artikel 27 og 28 i afgørelse 2013/255/FUSP ⁽²⁾, hvorefter et tilhørsforhold til Al-Assad-familien eller Makhlouf-familien udgør et selvstændigt kriterium, der begrundet indførelsen af sanktioner, er ulovligt, idet bevisbyrden herved vendes om.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27.5.2016 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 141, s. 125).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2013/255/FUSP af 31.5.2013 om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 147, s. 14).

Appel iværksat den 21. februar 2019 af Razan Othman til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 12. december 2018 i sag T-416/16, Othman mod Rådet

(Sag C-158/19 P)

(2019/C 172/19)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Razan Othman (ved avocat E. Ruchat)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union

Appellantenten har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling og appellantenten gives medhold.
- Følgelig ophæves dom af 12. december 2018 afsagt af Den Europæiske Unions Ret i sag T-416/16, Razan Othman mod Rådet for Den Europæiske Union.

Der træffes endvidere en ny afgørelse med følgende indhold:

- Afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27. maj 2016 ⁽¹⁾ og de efterfølgende gennemførelsesretsakter hertil annulleres, for så vidt som de vedrører appellantenten.
- Rådet for Den Europæiske Union betaler sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellantenten gjort tre anbringender gældende:

Det første anbringende om en retlig fejl, idet Retten har tilsidesat appellantens ret til at blive hørt inden vedtagelsen af nye restriktive foranstaltninger som fastsat i artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder.

Det andet anbringende om en retlig fejl og en fordrejet gengivelse af de faktiske omstændigheder, idet Retten undlod at tage hensyn til artikler, som appellanten havde fremlagt til støtte for sit annullationssøgsmål med henblik på at underbygge, at appellantens ikke støtter det syriske regime.

Det tredje anbringende om en retlig fejl, for så vidt som det ikke blev fastslået, at artikel 27 og 28 i afgørelse 2013/255/FUSP ⁽²⁾, hvorefter et tilhørsforhold til Al-Assad-familien eller Makhoul-familien udgør et selvstændigt kriterium, der begrundet indførelsen af sanktioner, er ulovlig, idet bevisbyrden herved vendes om.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27.5.2016 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 141, s. 125).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2013/255/FUSP af 31.5.2013 om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 147, s. 14).

Appel iværksat den 21. februar 2019 af Syriatel Mobile Telecom (Joint Stock Company) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 12. december 2018 i sag T-411/16, Syriatel Mobile Telecom mod Rådet

(Sag C-159/19 P)

(2019/C 172/20)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Syriatel Mobile Telecom (Joint Stock Company) (ved avocat E. Ruchat)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling og appellantens gives medhold.
- Følgelig ophæves dom af 12. december 2018 afsagt af Den Europæiske Unions Ret i sag T-411/16, Syriatel Mobile Telecom mod Rådet for Den Europæiske Union.

Der træffes endvidere en ny afgørelse med følgende indhold:

- Afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27. maj 2016 ⁽¹⁾ og de efterfølgende gennemførelsesretsakter hertil annulleres, for så vidt som de vedrører appellantens.
- Rådet for Den Europæiske Union betaler sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellantens gjort tre anbringender gældende:

Det første anbringende om en retlig fejl, idet Retten har tilsidesat appellantens ret til at blive hørt inden vedtagelsen af nye restriktive foranstaltninger som fastsat i artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder.

Det andet anbringende om en retlig fejl og en fordrejet gengivelse af de faktiske omstændigheder, idet Retten undlod at tage hensyn til artikler, som appellanten havde fremlagt til støtte for sit annullationssøgsmål med henblik på at underbygge, at appellantens ikke støtter det syriske regime.

Det tredje anbringende om en retlig fejl, for så vidt som det ikke blev fastslået, at artikel 27 og 28 i afgørelse 2013/255/FUSP ⁽¹⁾, hvorefter et tilhørsforhold til Al-Assad-familien eller Makhlouf-familien udgør et selvstændigt kriterium, der begrundet indførelsen af sanktioner, er ulovlige, idet bevisbyrden herved vendes om.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27.5.2016 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 141, s. 125).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2013/255/FUSP af 31.5.2013 om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 147, s. 14).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Det Forenede Kongerige) den 26. februar 2019 — Pfizer Consumer Healthcare Ltd mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sag C-182/19)

(2019/C 172/21)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pfizer Consumer Healthcare Ltd

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Præjudicielt spørgsmål

Er Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1140 ⁽¹⁾ af 8. juli 2016 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur ugyldig, for så vidt som den under pos. 3824 i KN, mere specifikt 38249096, tariferer varer, som:

- i består af et bindlignende materiale, der indeholder »varmeceller«, herunder kemikalier
- ii fungerer på samme måde som et omslag, men giver ekstra fordele
- iii gennem en eksoterm kemisk reaktion lindrer smerter, mindsker stivhed og fremmer heling af væv (som påvist ved flere kliniske forsøg)

- iv er formet eller pakket til detailsalg og
- v klart præsenteres og markedsføres som værende til medicinske formål, og som om de har de virkninger, der er anført i nr. iii) ovenfor

på det grundlag, at det er kemikalierne, der er det karaktergivende materiale eller den karaktergivende bestanddel, og ikke under pos. 3005 [på grundlag af ordlyden af de relevante positionstekster og afsnits- og kapitelbestemmelser samt forklarende bemærkninger i henhold til almindelig tarifieringsbestemmelse 1, anvendelsen af almindelig tarifieringsbestemmelse 3 a), som kræver tarifiering i overensstemmelse med den mest specificerede varebeskrivelse, eller på anden vis?]

(¹) EUT 2016, L 189, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht für Zivilrechtssachen Graz (Østrig) den 4. marts 2019 — NK mod MS og AS

(Sag C-208/19)

(2019/C 172/22)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht für Zivilrechtssachen Graz

Parter i hovedsagen

Sagsøger og appellant: NK

Sagsøgte og indstævnte: MS og AS

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør en aftale mellem en arkitekt og en forbruger, ifølge hvilken arkitekten (kun) skal forestå projekteringen af et nyt enfamiliehus, der skal opføres, herunder udarbejdelse af planer, en aftale »om opførelse af nye ejendomme« som omhandlet i artikel 3, stk. 3, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (¹)?

2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

Udgør en aftale mellem en arkitekt og en forbruger, ifølge hvilken arkitekten forpligter sig til i henhold til ordregivers anvisninger og ønsker at projekttere et nyt enfamiliehus, der skal opføres, og i den forbindelse skal udarbejde planer, en aftale om levering af »varer, som er fremstillet efter forbrugerens specifikationer eller har fået et tydeligt personligt præg« som omhandlet i artikel 16, litra c), og artikel 2, nr. 3) og 4), i direktiv 2011/83/EU?

⁽¹⁾ EUT 2011, L 304, s. 64.

Sag anlagt den 8. marts 2019 — Europa-Kommissionen mod Republikken Finland

(Sag C-217/19)

(2019/C 172/23)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved C. Hermes og E. Ljung Rasmussen, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Finland

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Finland, idet den siden 2011 gentagne gange har givet tilladelse til forårsjagt på hankøns edderfugle (*Somateria mollissima*) i regionen Åland, ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 4, og artikel 9, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF ⁽¹⁾ af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle.

— Republikken Finland tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Siden 2011 har de regionale myndigheder på Ålandsøerne, der er en selvstyrende region i Finland, hvert år givet tilladelse til »undtagelsesvis forårsjagt« på hankøns edderfugle med en samlet kvote på 2000 til 3800 fugle i løbet af to til tre uger i maj. Denne tidsperiode er sammenfaldende med edderfuglens yngletid.

Artikel 7, stk. 4, i direktiv 2009/147/EF forbyder jagt i yngletiden.

Finland har gjort gældende, at forårsjagten på edderfuglene på Ålandsøerne er begrundet i medfør af undtagelsesbestemmelsen i artikel 9, stk. 1, litra c), i direktiv 2009/147/EF. I henhold til Domstolens praksis skal medlemsstaterne løfte bevisbyrden for at godtgøre, at betingelserne i denne bestemmelse er opfyldt.

Kommissionen har anført, at Finland for det første ikke har godtgjort, at undtagelsesordningen udgør »fornuftig anvendelse« som omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra c), i direktiv 2009/147/EF. Navnlig har Finland ikke med dokumenterede, videnskabelige oplysninger underbygget, at det sikres, at den omhandlede bestand af edderfugle opretholdes på et tilfredsstillende niveau.

For det andet har Finland ikke godtgjort, at den tilladte forårsjagt alene omfatter anvendelse af bestemte fuglearter »i mindre mængder« i henhold til artikel 9, stk. 1, litra c), i direktiv 2009/147/EF.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30.11.2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT 2010, L 20, s. 7).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Det Forenede Kongerige) den 15. marts 2019 — Blackrock Investment Management (UK) Limited mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sag C-231/19)

(2019/C 172/24)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Parter i hovedsagen

Appellant: Blackrock Investment Management (UK) Limited

Indstævnte: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Præjudicielle spørgsmål

Hvilken er den korrekte fortolkning af artikel 135, stk. 1, litra g), i Rådets direktiv 2006/112/EF (¹), i tilfælde hvor der af en tredjepartsleverandør leveres en enkelt forvaltningsydelse, som omhandlet i den pågældende artikel, til en fondsforvalter, der af den pågældende fondsforvalter anvendes såvel til forvaltning af investeringsforeninger som til forvaltning af fonde, der ikke er investeringsforeninger:

- a) Skal den pågældende enkelte levering pålægges en enhedsmomsats? Hvordan skal den pågældende enhedssats i bekræftende fald fastsættes? eller

- b) Skal vederlaget for den enkelte levering opdeles i overensstemmelse med anvendelsen af forvaltningsydelserne (for eksempel med henvisning til antallet af fonde, der henholdsvis forvaltes i investeringsforeninger og antallet af fonde, der ikke forvaltes i investeringsforeninger), således at en del af den enkelte levering behandles som fritaget og en anden del behandles som afgiftspligtig?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (Det Forenede Kongerige) den 18. marts 2019 — United Biscuits (Pensions Trustees) Limited og United Biscuits Pension Investments Limited mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sag C-235/19)

(2019/C 172/25)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: United Biscuits (Pensions Trustees) Limited og United Biscuits Pension Investments Limited

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Præjudicielt spørgsmål

Er levering af ydelser ved forvaltning af pensionsmidler, som de ydelser, der er formidlet til formueforvalterne af a) forsikringsgivere og/eller b) ikke-forsikringsgivere, »forsikringstransaktioner« i henhold til momsdirektivets (¹) artikel 135, stk. 1, litra a) [tidligere sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra a)]?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006 L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Chancery Division) (Det Forenede Kongerige) den 20. marts 2019 — Eli Lilly and Company mod Genentech Inc.

(Sag C-239/19)

(2019/C 172/26)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Eli Lilly and Company

Sagsøgt: Genentech Inc.

Præjudicielt spørgsmål

Er SBC-forordningen ⁽¹⁾ til hinder for udstedelsen af et supplerende beskyttelsescertifikat til indehaveren af et grundpatent for et produkt, som er omfattet af en markedsføringstilladelse, der indehaves af en tredjepart, uden at denne tredjepart har givet sit samtykke?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6.5.2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler (EUT 2009, L 152, s. 1).

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Anden Afdeling den 24. januar 2019 — ML (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Okresný súd Bratislava — Slovakiet)

(Sag C-510/17) ⁽¹⁾

(2019/C 172/27)

Processprog: slovakisk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 374 af 6.11.2017.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 4. februar 2019 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien, der støttes af: Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Irland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Republikken Letland, Republikken Litauen og Ungarn

(Sag C-564/17 ⁽¹⁾) 1

(2019/C 172/28)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 328 af 13.11.2017.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Første Afdeling den 13. februar 2019 — Japan Tobacco International SA og Japan Tobacco International France SAS mod Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics og Ministre des Solidarités et de la Santé (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig)

(Sag C-596/17) ⁽¹⁾

(2019/C 172/29)

Processprog: fransk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 437 af 18.12.2017.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 25. februar 2019 — Hussein Mohamad Hussein, procesdeltager: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig)

(Sag C-657/17) ⁽¹⁾

(2019/C 172/30)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 52 af 12.2.2018.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Femte Afdeling den 14. februar 2019 — Henkel Ibérica Portugal og Unipessoal Lda mod Comissão de Segurança e Bens de Consumo (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Administrativo de Círculo de Lisboa — Portugal)

(Sag C-277/18) ⁽¹⁾

(2019/C 172/31)

Processprog: portugisisk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 259 af 23.7.2018.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Niende Afdeling den 30. januar 2019 — Frank Casteels mod Ryanair DAC, tidligere Ryanair Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Justice de paix du troisième canton de Charleroi — Belgien)

(Sag C-3368/18) ⁽¹⁾

(2019/C 172/32)

Processprog: fransk

Formanden for Niende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 285 af 13.8.2018.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 18. januar 2019 — Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV og TAQA Piek Gas BV mod Autoriteit Consument en Markt, ved tilstedeværelse af: Gas Transport Services BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Nederlandene)

(Sag C-399/18) ⁽¹⁾

(2019/C 172/33)

Processprog: nederlandsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 20.8.2018.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11. februar 2019 — ZW mod Deutsche Lufthansa AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien)

(Sag C-498/18) ⁽¹⁾

(2019/C 172/34)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 399 af 5.11.2018.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11. februar 2019 — Europa-Kommissionen mod Den
Slovakiske Republik**

(Sag C-614/18 ⁽¹⁾) 1

(2019/C 172/35)

Processprog: slovakisk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 445 af 10.12.2018.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. februar 2019 — Sundair GmbH mod WV, XU, YT og ZS
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Berlin — Tyskland)**

(Sag C-660/18) ⁽¹⁾

(2019/C 172/36)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 25 af 21.1.2019.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 31. januar 2019 — Geld-für-Flug GmbH mod Ryanair DAC
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Nürnberg — Tyskland)**

(Sag C-701/18) ⁽¹⁾

(2019/C 172/37)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 72 af 25.2.2019.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. februar 2019 — A og B mod C (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Amsterdam — Nederlandene)

(Sag C-750/18) ⁽¹⁾

(2019/C 172/38)

Processprog: nederlandsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 93 af 11.3.2019.

RET TEN

Rettens dom af 28. marts 2019 — Robert Bosch mod EUIPO (Simply. Connected.)

(Sagerne T-251/17 og T-252/17) ⁽¹⁾

*(EU-varemærker — ansøgninger om EU-figurmærkerne Simply. Connected. — absolut registreringshindring —
mangel på fornødent særpræg — omfanget af den undersøgelse, som appelkammeret skal foretage — artikel 7,
stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — artikel
64 i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 71 i forordning 2017/1001))*

(2019/C 172/39)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Robert Bosch GmbH (Stuttgart, Tyskland) (ved advokaterne S. Völker og M. Pemsel)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved V. Mensing og D. Hanf, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelser truffet den 9. marts 2017 (sag R 948/2016-5) og den 10. marts 2017 (sag R 947/2016-5) af Femte Appelkammer ved EUIPO vedrørende ansøgninger om registrering af figurtegnene Simply. Connected. som EU-varemærker.

Konklusion

- 1) Sagerne T-251/17 og T-252/17 forenes med henblik på dommen.
- 2) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 3) Robert Bosch GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 195 af 19.6.2017.

Rettens dom af 26. marts 2019 — Grækenland mod Kommissionen(Sag T-480/17) ⁽¹⁾

(EGFL og ELFUL — udgifter, der er udelukket fra finansiering — udgifter afholdt af Grækenland — faste finansielle engangskorrekationer — krydsoverensstemmelse — kontrol af de lovgivningsbestemte forvaltningskrav — analyse af risiciene — vurdering af det økonomiske tab — begrundelsespligt — proportionalitet)

(2019/C 172/40)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Den Helleniske Republik (ved G. Kanellopoulos og A. Vasilopoulou, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Triantafyllou og A. Sauka, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/1144 af 26. juni 2017 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT 2017, L 165, s. 37), for så vidt som Den Helleniske Republik i forlængelse af undersøgelsen med referencenummeret XC/2014/002/GR pålægges faste, finansielle engangskorrekationer for et samlet beløb på 1 182 054,17 EUR på grund af mangler ved anvendelsen af krydsoverensstemmelse (EGFL og ELFUL).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Den Helleniske Republik betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 357 af 23.10.2017.

Rettens dom af 2. april 2019 — Fleig mod EU-Udenrigstjenesten(Sag T-492/17) ⁽¹⁾

(Personalesag — kontraktansatte — kontrakt på ubestemt tid — artikel 47, litra c), nr. i), i ansættelsesvilkårene — opsigelse med varsel — opsigelsesgrunde — brud på tillidsforhold — tjenestens interesse — åbenbart urigtigt skøn — omsorgspligt — princippet om god forvaltning — artikel 30 og 41 i chartret om grundlæggende rettigheder — processuelt stridsspørgsmål — offentliggørelse på internettet af dokumenter indgivet til sagsakterne i sagen ved Retten — vedtægtens artikel 17)

(2019/C 172/41)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Stephan Fleig (Berlin, Tyskland) (ved advokat H. Tettenborn)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (ved S. Marquardt, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af den afgørelse af 19. september 2016, hvorved direktøren for afdelingen »Menneskelige ressourcer« i Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) i dennes egenskab af ansættelsesmyndighed opsagde sagsøgerens ansættelseskontrakt med virkning fra den 19. juni 2017, dels om erstatning for den skade, sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af denne afgørelse.

Konklusion

- 1) Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) frifindes.
- 2) Stephan Fleig betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 318 af 25.9.2017.

Rettens dom af 28. marts 2019 — dm-drogerie markt mod EUIPO — Albea Services (ALBÉA)

(Sag T-562/17) (¹)

(EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — figurmærket ALBÉA — ældre international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — ordmærket Balea — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/100])

(2019/C 172/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG (Karlsruhe, Tyskland) (ved advokaterne O. Bludovsky og C. Mellein)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Rajh og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Albea Services (Gennevilliers, Frankrig) (ved advokat J.-H. de Mitry)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 25. maj 2017 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1870/2016-1) vedrørende en indsigelsessag mellem dm-drogerie markt og Albea Services.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 25. maj 2017 af Første Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1870/2016-1) annulleres.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 338 af 9.10.2017.

Rettens dom af 29. marts 2019 — All Star mod EUIPO — Carrefour Hypermarchés (formen på en skosål)

(Sag T-611/17) (¹)

(EU-varemærker — ugyldighedssag — tredimensionalt EU-varemærke — formen på en skosål — velkendte kendsgerninger — begrundelsespligt — ret til forsvar — artikel 75 i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 94, stk. 1, i forordning (EU) 2017/1001) — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001] — fornødent særpræg opnået ved brug — artikel 7, stk. 3, og artikel 52, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 7, stk. 3, og artikel 59, stk. 2, i forordning 2017/1001) — afslag på anmodningen om afholdelse af mundlig forhandling ved appelkammeret — artikel 77 i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 96, stk. 1, i forordning 2017/1001)

(2019/C 172/43)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: All Star CV (Beaverton, Oregon, De Forenede Stater) (ved advokaterne R. Kunze og G. Württenberger, samt S. Malynicz, QC)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved V. Ruzek, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Carrefour Hypermarchés (Évry, Frankrig) (ved advokat C. Verneret)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 27. juni 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 952/2014-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem Carrefour Hypermarchés og All Star.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) All Star CV betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 374 af 6.11.2017.

Rettens dom af 4. april 2019 — United Wineries mod EUIPO — Compañía de Vinos Miguel Martín (VIÑA ALARDE)

(Sag T-779/17) (¹)

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket VIÑA ALARDE — det ældre nationale ordmærke »ALARDE« — bevis for reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 47, stk. 2 og 3, i forordning (EU) 2017/1001) — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — varer af samme art — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001])

(2019/C 172/44)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: United Wineries, SA (Cenicero, Spanien) (ved advokat J. Oria Sousa-Montes)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Palmero Cabezas og J. Crespo Carrillo, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Compañía de Vinos Miguel Martín, SL (Cigales, Spanien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 25. september 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 281/2017-5) vedrørende en mellem Compañía de Vinos Miguel Martín og United Wineries.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) United Wineries, SA betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 42 af 5.2.2018.

Rettens dom af 4. april 2019 — Stada Arzneimittel mod EUIPO (Gengivelse af to modsatrettede buer)(Sag T-804/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærke der gengiver to modsatrettede buer — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])

(2019/C 172/45)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Tyskland) (ved advokaterne J.-C. Plate og R. Kaase)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (først ved D. Hanf og D. Walicka, derefter ved D. Hanf og E. Markakis som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 20. september 2017 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1887/2016-1) vedrørende en ansøgning om registrering af et figurtegn, der giver to modsatrettede buer, som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Stada Arzneimittel AG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 42 af 5.2.2018.

Rettens dom af 28. marts 2019 — Zakłady Chemiczne »Siarkopol« Tarnobrzeg mod EUIPO — EuroChem Agro (Unifoska)(Sag T-259/18) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Unifoska — det ældre EU-ordmærke NITROFOSKA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 172/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Zakłady Chemiczne »Siarkopol« Tarnobrzeg (Tarnobrzeg, Polen) (ved advokat M. Kondrat)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Palmero Cabezas og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: EuroChem Agro GmbH (Mannheim, Tyskland) (ved advokaterne M. Schmidhuber og A. Haberer)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 7. februar 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1503/2017-5) vedrørende en indsigelsessag mellem EuroChem Agro og Zakłady Chemiczne »Siarkopol« Tarnobrzeg.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Zakłady Chemiczne »Siarkopol« Tarnobrzeg sp. z o.o. betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 221 af 25.6.2018.

Rettens kendelse af 25. marts 2019 — Abaco Energy m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-186/18) (¹)

(Annulationssøgsmål — statsstøtte — støtteordning til fordel for vedvarende energi — indledende undersøgelsesprocedure — afgørelse, der erklærer støtteordningen forenelig med det indre marked — søgsmål anlagt af støttemodtagere — manglende søgsmålsinteresse — afvisning)

(2019/C 172/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Abaco Energy, SA (Madrid, Spanien) og de 1659 andre sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget til kendelsen (først ved advokaterne P. Holtrop, P. Kuypers og M. de Wit, derefter ved advokat P. Holtrop)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche, P. Němečková og S. Noë, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2017) 7384 final af 10. november 2017 vedrørende statsstøtte SA.40348 (2015/NN) gennemført af Kongeriget Spanien (Støtte til elektricitetsproduktion fra vedvarende energikilder og affald samt fra kraftvarmeproduktion).

Konklusion

- 1) Søgsmålet afvises.
- 2) Det er uforholdt at træffe afgørelse vedrørende interventionsbegæringerne fra Kongeriget Spanien og EDP España.
- 3) Abaco Energy, SA og de øvrige sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget, bærer deres egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger bortset fra omkostningerne i forbindelse med interventionsbegæringerne.
- 4) Abaco Energy, SA og de øvrige sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget, Kommissionen, Kongeriget Spanien og EDP España bærer hver deres egne omkostninger i forbindelse med interventionsbegæringerne.

(¹) EUT C 221 af 25.6.2018.

Rettens kendelse af 25. marts 2019 — Solwindet las Lomas mod Kommissionen

(Sag T-190/18) (¹)

(Annullationssøgsmål — statsstøtte — støtteordning til fordel for vedvarende energi — indledende undersøgelsesprocedure — afgørelse, hvorved støtteordningen erklæres forenelig med det indre marked — søgsmål anlagt af et selskab, som er berettiget i henhold til ordningen — manglende søgsmålsinteresse — afvisning)

(2019/C 172/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Solwindet las Lomas, SL (Gerona, Spanien) (ved advokat L. Sandberg-Mørch)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche, P. Němečková og S. Noë, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2017) 7384 final af 10. november 2017 om statsstøtte SA.40348 (2015/NN) gennemført af Kongeriget Spanien (Støtte til elektricitetsproduktion fra vedvarende energikilder, kraftvarmeproduktion og affald).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er uforholdt at træffe afgørelse om interventionsbegæringerne fra Kongeriget Spanien og EDP España.
- 3) Solwindet las Lomas, SL bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionens afholdte omkostninger bortset fra de omkostninger, der er forbundet med interventionsbegæringerne.
- 4) Solwindet las Lomas, Kommissionen, Kongeriget Spanien og EDP España bærer hver især deres egne omkostninger i forbindelse med interventionsbegæringerne.

(¹) EUT C 190 af 4.6.2018.

Rettens kendelse af 28. marts 2019 — Herholz mod EUIPO (#)(Sag T-631/18) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket # — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 — påstand om omgørelse — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2019/C 172/49)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Herholz Vertrieb GmbH & Co. KG (Ahaus, Tyskland) (ved advokat D. Sprenger)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Sesma Merino og A. Söder, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 22. august 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 445/2018-2) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet # som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Herholz Vertrieb GmbH & Co. KG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 445 af 10.12.2018.

Sag anlagt den 8. marts 2019 — Şanlı mod Rådet

(Sag T-157/19)

(2019/C 172/50)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Dalokay Şanlı (Rotterdam, Nederlandene) (ved advokat D. Gürses)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/24 af 8. januar 2019 og Rådets afgørelse (FUSP) 2019/25 af 8. januar 2019 annulleres.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Første anbringende: Opførelsen af PKK på listen er ikke længere begrundet, eftersom PKK ikke er en terrororganisation.
2. Andet anbringende: Sagsøgerens navn bør ikke være opført på listen, da han aldrig er blevet dømt eller anklaget for at have begået terrorhandlinger.
3. Tredje anbringende: Det er ikke bevist, at sagsøgeren har udøvet eller kan sættes i forbindelse med terrorvirksomhed. Påstanden om, at han har udøvet rekrutterings- og finansieringsaktiviteter, er ikke dokumenteret.
4. Fjerde anbringende: Sagsøgerens grundlæggende ret til forsvar og hans ret til effektiv domstolsbeskyttelse er krænket, for så vidt som han ikke har været i stand til at forsvare sig mod de mod ham fremsatte påstande.
5. Femte anbringende: De anfægtede foranstaltninger truffet af Rådet er utilstrækkeligt begrundet, henset til at der mangler beviser til støtte for at pålægge sanktioner.
6. Sjette anbringende: Artikel 1, stk. 4, i fælles holdning 2001/931/FUSP er tilsidesat, for så vidt som der ikke er præcise oplysninger eller materiale i sagsakterne, der tyder på, at der blev truffet en afgørelse af en kompetent myndighed som omhandlet i denne bestemmelse.

Sag anlagt den 11. marts 2019 — Deutsche Telekom mod Parlamentet og Rådet

(Sag T-161/19)

(2019/C 172/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Deutsche Telekom (Bonn, Tyskland) (ved advokaterne F. González Díaz, B. Langeheine og J. Blanco Carol)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at annulationssøgsmålet kan antages til realitetsbehandling.
- Artikel 50 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1971 ⁽¹⁾ annulleres.

— Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at den anfægtede forordnings artikel 50 er ugyldig, idet artikel 114 TEUF ikke udgør et retsgrundlag.
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at den anfægtede forordnings artikel 50 er i strid med subsidiaritetsprincippet og ikke er begrundet.
3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at den anfægtede forordnings artikel 50 er i strid med proportionalitetsprincippet og ikke er begrundet.
4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at den procedure, der blev fulgt ved vedtagelsen af den anfægtede forordnings artikel 50, var i strid med principperne om bedre regulering.
5. Med det femte anbringende gøres gældende, at den anfægtede forordnings artikel 50 begrænser sagsøgerens ejendomsret og ret til fri erhvervsudøvelse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1971 af 11.12.2018 om oprettelse af Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndig heder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) og Agenturet for Støtte til BEREC (BEREC-kontoret), om ændring af forordning (EU) 2015/2120 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1211/2009 (EUT L 321 af 17.12.2018, s. 1).

Sag anlagt den 11. marts 2019 — Telefónica og Telefónica de España mod Parlamentet og Rådet

(Sag T-162/19)

(2019/C 172/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Telefónica, SA (Madrid, Spanien) og Telefónica de España, SA (Madrid) (ved advokaterne F. González Díaz, B. Langeheine og J. Blanco Carol)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Det fastslås, at annulationssøgsmålet kan antages til realitetsbehandling.
- Artikel 50 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1971 ⁽¹⁾ annulleres.
- Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsøgernes sagsomkostninger og øvrige udgifter i forbindelse med dette søgsmål.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat fem anbringender, der i det væsentlige er identiske eller sammenlignelige med de anbringender, der er gjort gældende i sag T-161/19, Deutsche Telekom mod Parlamentet og Rådet.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1971 af 11.12.2018 om oprettelse af Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) og Agenturet for Støtte til BEREC (BEREC-kontoret), om ændring af forordning (EU) 2015/2120 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1211/2009 (EUT L 321 af 17.12.2018, s. 1).

Sag anlagt den 20. marts 2019 — Hebberecht mod EU-Udenrigstjenesten

(Sag T-171/19)

(2019/C 172/53)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Chantal Hebberecht (Luxembourg, Luxembourg) (ved avocat K. Bicard)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten)

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Chantal Hebberechts søgsmål fremmes til realitetsbehandling og at hun gives medhold.
- Annullation af den sanktion, som sagsøgeren blev pålagt.
- Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) tilpligtes at betale sagsøgeren 36 000 EUR i løn til godehavender med tillæg af morarenter.
- EU-Udenrigstjenesten tilpligtes at betale sagsøgeren 450 000 EUR i erstatning for hendes helbredstab samt for de økonomiske og ikke-økonomiske tab.
- Subsidiært tilpligtes EU-Udenrigstjenesten at betale sagsøgeren 300 000 EUR i erstatning for de samme tab.
- Mere subsidiært tilpligtes EU-Udenrigstjenesten at betale sagsøgeren 150 000 EUR i erstatning for de samme tab.

- Endnu mere subsidiært tilpligtes EU-Udenrigstjenesten at betale sagsøgeren 50 000 EUR i erstatning for de samme tab.
- EU-Udenrigstjenesten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort gældende, at hun ikke har begået de forhold, der lægges til grund af retten i første instans i Hainaut (Belgien) i dens dom af 13. december 2017 og som ifølge EU-Udenrigstjenesten udgør en særdeles grov tilsidesættelse af de forpligtelser, som påhviler tjenestemænd, bl.a. i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 12. Hun har ligeledes gjort gældende, at de sanktioner, der er truffet over for hende, er diskriminerende.

Sag anlagt den 22. marts 2019 — AV og AW mod Parlamentet

(Sag T-173/19)

(2019/C 172/54)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: AV og AW (ved advokaterne L. Levi og S. Rodrigues)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgernes påstande

- Søgsmålet antages til realitetsbehandling og sagsøgerne gives medhold.

Følgelig:

- Annullation af de anfægtede afgørelser.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse dels af artikel 78 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT 2012, L 298, s. 1), dels af retten til forsvar. Sagsøgerne har i denne henseende gjort gældende, at de i det foreliggende tilfælde ikke har fået meddelelse om nogen administrativ afgørelse om inddrivelse før vedtagelsen af de anfægtede afgørelser om tilbagesøgning af fejlagtigt udbetalte beløb.
2. Andet anbringende om manglende gyldigt retsgrundlag med den begrundelse, at den disciplinære sammenhæng, som de anfægtede afgørelser indgik i, ikke tillod at basere disse på tjenestemandsvedtægtens artikel 85.

3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af tjenestemandsvedtægtens artikel 85. Ifølge sagsøgerne er de anfægtede afgørelser, selv hvis det antages, at disse afgørelser kan baseres på tjenestemandsvedtægtens artikel 85, behæftet med en ulovlighed med den begrundelse, at betingelserne for anvendelse af denne bestemmelse ikke er opfyldt i det foreliggende tilfælde.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af princippet om god forvaltning og af omsorgspligten, som følger heraf, bl.a. med den begrundelse, at sagsøgte ikke gjorde sig den ulejlighed at undersøge rigtigheden af den ulovlighed, der blev opdaget af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF).
5. Femte anbringende om, at Parlamentet har begået magtfordrejning, for så vidt som det traf de anfægtede afgørelser med det, hvis ikke eneste, så afgørende, formål at varetage andre formål end dem, der er fastsat i tjenestemandsvedtægtens artikel 85, dvs. ønsket om at sanktionere sagsøgerne på en anden måde end ved anvendelse af en disciplinær sanktion.

Sag anlagt den 25. marts 2019 — 3V Sigma mod ECHA

(Sag T-176/19)

(2019/C 172/55)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: 3V Sigma SpA (Milano, Italien) (ved solicitors C. Bryant og S. Hainsworth samt advokat C. Krampitz)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- ECHA's klageudvalgs afgørelse af 15. januar 2019 vedrørende stofvurderingen af bis(2-ethylhexyl) 4,4'-{6-[4-tert-butylcarbamoyl] anilino}-1,3,5-triazin-2,4-diylidimino}dibenzoat annulleres, for så vidt som der ved afgørelsen (i) blev givet afslag på sagsøgerens administrative klage over den oprindelige afgørelse og det (ii) blev bestemt, at sagsøgeren skal indgive oplysninger om OECD TG 308-undersøgelsen senest den 22. oktober 2020.
- ECHA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført to anbringender.

1. Første anbringende om, at der blev begået en retlig fejl og anlagt et åbenbart urigtigt skøn, idet OECD TG 308-undersøgelsen blev anset for at være nødvendig.

Sagsøgeren har gjort gældende, at ECHA's klageudvalg begik en retlig fejl og anlagde et åbenbart urigtigt skøn, idet det undlod at sondre mellem på den ene side de betingelser, hvorunder test skal gennemføres for at godtgøre tilstedeværelsen af et stof eller i modsat fald et stofs omdannelses- og/eller nedbrydningsprodukter, og på den anden side de betingelser, hvorunder en vurdering af sådanne omdannelses- og/eller nedbrydningsprodukters persistente, bioakkumulerende og toksiske eller meget persistente og meget bioakkumulerende egenskaber skal foretages. Som følge deraf har sagsøgeren gjort gældende, at ECHA's klageudvalg med urette konkluderede, at den OECD 308-undersøgelse, som sagsøgeren blev anmodet om, var nødvendig.

2. Andet anbringende om, at ECHA's klageudvalg begik en retlig fejl og anlagde et åbenbart urigtigt skøn, idet det fastslog, at de udpegede testtemperaturer var egnede.

Sagsøgeren har gjort gældende, at ECHA's klageudvalg begik en retlig fejl og anlagde et åbenbart urigtigt skøn, idet det fastslog, at den fastsatte testtemperatur for OECD TG 308-undersøgelsen, nemlig 20 °C, var egnet. ECHA's klageudvalg undlod at tage hensyn til den omstændighed, at det vil have en væsentlig betydning for koncentrationen af ethvert af de dannede omdannelses- og/eller nedbrydningsprodukter og dermed for hvilke — hvis nogen af disse — der derefter skal omfattes af en vurdering af persistente, bioakkumulerende og toksiske eller meget persistente og meget bioakkumulerende egenskaber, hvis undersøgelsen foretages ved en højere temperatur, hvilket på afgørende vis undergraver undersøgelsens egnethed.

Sag anlagt den 28. marts 2019 — Puma mod EUIPO (SOFTFOAM)

(Sag T-182/19)

(2019/C 172/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Puma SE (Herzogenaurach, Tyskland) (ved advokat M. Schunke)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket SOFTFOAM — registreringsansøgning nr. 17 363 318

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. januar 2019 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1 399/2018-2)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne afholdt i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 27. marts 2019 — Aurea Biolabs mod EUIPO — Avizel (AUREA BIOLABS)**(Sag T-184/19)**

(2019/C 172/57)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Aurea Biolabs Pte Ltd (Cochin, Indien) (ved B. Brandreth, QC, og solicitor L. Oommen)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Avizel SA (Luxembourg, Luxembourg)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Aurea Biolabs Pte Ltd

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket AUREA BIOLABS — registreringsansøgning nr. 15 836 737

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 29. januar 2019 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 814/2018-2 (CORR))

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringender

— Appellkammeret har støttet sin afgørelse på en ugyldig lovbestemmelse

- Såfremt der forelå en åbenbar retlig fejl, ville den passende fremgangsmåde have været at annullere den tidligere afgørelse
- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 og af naturretlige principper.

Sag anlagt den 28. marts 2019 — Public.Resource.Org og Right to Know mod Kommissionen

(Sag T-185/19)

(2019/C 172/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Public.Resource.Org, Inc. (Sebastopol, Californien, De Forenede Stater) og Right to Know CLG (Dublin, Irland) (ved solicitor F. Logue og advokaterne A. Grünwald, J. Hackl og C. Nüßing)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse C(2019) 639 final af 22. januar 2019 (inklusive den oprindelige afgørelse af 15.11.2018 med referencenummer GROW/D3/ALR/dr (2018) 5993057) annulleres.
- Subsidiært hjemvises sagen til Europa-Kommissionen til fornyet behandling.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat to anbringender.

1. Med de første anbringende gøres gældende, at Europa-Kommissionen har fejlfortolket og/eller har anvendt artikel 4, stk. 2, første led, i forordning nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ forkert, eftersom denne bestemmelse ikke beskytter de anmodede harmoniserede standarder:
 - Ingen ophavsretlig beskyttelse for de anmodede harmoniserede standarder er mulig, fordi de er en del af EU-retten.
 - De anmodede harmoniserede standarder mangler originalitet og er derfor ikke omfattet af ophavsretlig beskyttelse.
 - Sagsøgte har ikke bevist den påståede underminering af standardiseringsorganisationens kommercielle interesser.

2. Med det andet anbringende gøres gældende, at Europa-Kommissionen har tilsidesat artikel 4, stk. 2, sidste sætningsled, i forordning (EF) nr. 1049/2001, idet den med urette afslog, at sagsøgerne har en tungtvejende offentlig interesse i adgangen til de anmodede harmoniserede standarder.
- Retsstatsprincippet og princippet om grundlæggende rettigheder kræver, at der er fri adgang til Den Europæiske Unions lovgivning.
 - De anmodede standarder indeholder miljøoplysninger og navnlig oplysninger om emissioner til miljøet, og skal derfor udleveres i henhold til forordning (EF) nr. 1367/2006 ⁽²⁾.
 - Sagsøgte har ikke i tilstrækkelig grad begrundet sit afslag angående en tungtvejende offentlig interesse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6.9.2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT 2006, L 264, s. 13).

Sag anlagt den 29. marts 2019 — Glaxo Group mod EUIPO (colour mark purple)

(Sag T-187/19)

(2019/C 172/59)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Glaxo Group Ltd (Brentford, Det Forenede Kongerige) (ved S. Malynicz, QC, barrister S. Baran og solicitor R. Jacob)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-farvemærket lilla (PANTONE: 2587C) — registreringsansøgning nr. 14 596 951

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 15. januar 2019 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1870/2017-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, idet det blev lagt til grund, at tegnet savner iboende fornødent særpræg, således, at det ikke gyldigt kan registreres som varemærke
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), og artikel 7, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, idet det ikke blev lagt til grund, at tegnet havde opnået fornødent særpræg gennem brug foretaget af ansøgeren og/eller med dennes tilladelse.

Sag anlagt den 1. april 2019 — Det Forenede Kongerige mod Kommissionen

(Sag T-188/19)

(2019/C 172/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved S. Brandon, som befuldmægtiget og barristers T. Johnston og J. Scott)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse om at vedtage den endelige revisionsberetning med revisionsreferencenummer 14-BA262-013 som endelig, som meddelt Det Forenede Kongeriges regering ved skrivelse af 20. december 2018, modtaget den 21. januar 2019, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om, at revisorerne begik en retlig fejl, idet de fastslog, at daglige timesedler var påkrævet og derved fejlfortolkede tilskudsaftalerne.
 2. Andet anbringende om, at den endelige revisionsberetning ulovligt er i strid med Met Offices berettigede forventning om, at dets ex post facto tidsregistreringssystem og dets månedlige beregning af indirekte omkostninger ville opfylde kravene i henhold til tilskudsaftalerne.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA